

GOIGS EN LLAOR DE SANT BERNAT DE MENTHON

ARDIACA D'AOSTA

Declarat per S. S. Pius XI

Patró dels Excursionistes

Per Nicolau que us obria
la vida de santedat:
Deu força a l'ànima pia
per volar a l'eternitat.

A Menthon, formosa vila,
obrireu els ulls al món:
allí la vida és tranquil·la
amb el llac d'Annecy enfront.
Vostre cor de Déu sentia
l'eternal immensitat:

Deu força...

Vostra joventut cercava
sols el regne del Senyor,
la fe que us il·luminava
us feia triomfador.
De Sant Nicolau la via
seguiu el cor abrandat.

Deu força...

En la vostra joventesa
ja us volien maridar;
mes el lliri de puresa
a Déu sols vol arribar.
De Jesús la companyia
seguiu ple de sumitat:

Deu força...

La vostra ànima emparada
amb el signe de la Creu,
del Castell ha pres volada
per seguir el camí de Déu.

Penyals i deserts seguia
vostre pas adalerat:

Deu força...

Per Déu vostra vida enduta
ja ha arribat a bon destí;
Aosta, primera ruta
del seu terrenal camí.
A la Seu us acollia
l'ardiaca de bon grat:

Deu força...

Predicàreu la doctrina
del Senyor, amb tan d'amor,
que el rostre se us il·luminava
i resplendiu de fervor.
Vostre exemple era metgia
que a Déu duia el cor malvat:

Deu força...

Quan mort l'ardiaca Pere
ple de vellúria i virtut,
un nou disegni us espera
i a l'ardiaca sou dut.
El vostre amor encenia
en els cors la caritat:

Deu força...

Aosta està consternada
que un fals déu és venerat,
i als Apenins hi fa estada
omplint-los de malvestat.

Amb serena coratgia
us prepareu pel combat:

Deu força...

Tot el poble us hi acompanya
amb el cor a Déu pregant;
quan sou dalt de la muntanya
el miracle es va apropant.
L'estola en ferro es canvia
i al drac infernal abat:

Deu força...

De Déu la glòria és lloada
i a Mont-Joux heu erigit
dos refugis, llum preada
que cerca el cor defallit.
Vós sou protector i guia
del vianant fatigat.

Deu força...

Mes s'atansa ja el viatge
darrer, que us ha de duu al cel;
aneu en pelegrinatge
vers a Roma, vostre anhel.
A Novaris s'extingia
vostra vida amb santedat:

Deu força...

Per afraus i serralades
sigueu nostre guaiador,
que cerquin nostres mirades
la vostra eternal claror.
I a la darrera agonia,
vostre nom sigui invocat:

Deu força...

Tornada

Per Ni-co-lau que us o-bri-a la vi-da de san-te-dat: Deu força a l'à-ni-ma pi-a per vo-lar a l'e-ter-ni-tat.

Estrofa

A Men-thon for-me-so vil-la o-bri-reu els ulls al món: a-lí la vi-da és tran-qui-la amb el llac d'An-ne-cy en-front Vos-tre cor de Déu sen-ti-a l'e-ter-nal im-men-si-tat.

Lletra de J. M.ª Rovira Artigues.
Música del Rvnd. Francesc Baldelló, prev.
Xilografies de Josep Obiols.

V. Ora pro nobis, Beate Bernarde.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Ecclesiam tuam, Deus, in Beati Bernardi confessoris tui deprecatione votiva laetificet, ut spiritualibus semper muniat auxiliis, et gaudii perfrui mereatur aeternis. Per Christum Dominum nostrum. - R. Amen.

(AMB LLICÈNCIA ECLESIASTICA)